

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

11 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena,

a judecat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Cebotari Vitali, prin care a fost solicitată casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 13 decembrie 2018, în cauza penală în privința lui

*Sîrbu Mihai XXXXX, născut la
XXXXX.*

Termenul de judecare:

prima instanță: 18.07.2018 – 16.10.2018

instanța de apel: 15.11.2018 – 13.12.2018

instanța de recurs ordinar: 04.02.2019 – 11.06.2019

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală, legal executată.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 16 octombrie 2018, *cauza fiind examinată în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală*, Sîrbu Mihai a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (1) Cod penal și cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsa închisoare pe un termen de 3 (trei) ani cu ispășirea în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea executării pedepsei cu închisoare stabilite lui Sîrbu Mihai, pe un termen de probațiune de 2 ani.

A fost dispusă încasarea de la Sîrbu Mihai Ion în beneficiul statului 1620 lei întru compensarea cheltuielilor de expertize medico-legale pe dosar.

2. În sentință, prima instanță a constatat că, la data de XXXXX, pe la orele 23:00, având intenția satisfacerii poftei sexuale, inculpatul Sîrbu Mihai a ademenit-o și a dus-o pe XXXXX, anul nașterii 2001, la casa de odihnă din preajma iazului din XXXXX, unde i-a imobilizat mâinile și picioarele și a întreținut cu ea un raport sexual forțat în formă normală, contrar voinței victimei, cauzându-i dureri fizice.

Acțiunile inculpatului Sîrbu Mihai au fost încadrate în prevederile art. 171 alin. (1) Cod penal, conform indicilor: „*Violul adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică a persoanei*”.

3. Sentința pronunțată la 16 octombrie 2018, a fost atacată cu apeluri de către procurorul în Procuratura Cantemir, Todos Victor și de către avocatul Chiriacov Grigore în numele inculpatului.

3.1. Procurorul în apelul său, a solicitat casarea parțială a sentinței în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului pentru prima instanță, prin care Sîrbu Mihai să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (1) Cod penal și stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani și 2 luni cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și în baza art. 90 Cod penal să fie suspendată executarea pedepsei penale cu stabilirea unui termen de probă de 2 ani.

În motivarea apelului a invocat că, la aplicarea pedepsei cu închisoare față de Sîrbu Mihai instanța de judecată nu a ținut cont de faptul că, inculpatul la momentul săvârșirii infracțiunii avea vârsta de 19 ani și în corespundere cu prevederile art. 70 alin. (3¹) Cod penal urma ca din pedeapsa maximă stabilită la art. 171 alin. (1) Cod penal să reducă o treime din pedeapsa penală. Astfel, urmează să fie aplicată o pedeapsă penală sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani 2 luni.

3.2. Avocatul Chiriacov Grigore în interesele inculpatului Sîrbu Mihai, a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care inculpatului Sîrbu Mihai, în baza art. 171 alin. (1) Cod penal să-i fie stabilită a pedeapsă în corespundere cu prevederile art. 70 alin. (3¹) Cod penal și 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, iar cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal pedeapsa stabilită să-i fie suspendată condiționat cu stabilirea unui termen de probă de 1 (un) an, fără încasarea cheltuielilor legate de efectuarea expertizelor.

În motivarea cererii de apel, avocatul a menționat că sentința este ilegală deoarece inculpatului Sîrbu Mihai pentru infracțiunea săvârșită i-a fost aplicată o pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale. Din

actul de identitate al inculpatului Sîrbu Mihai, acesta este născut la XXXXX, fapt menționat în rechizitoriu, precum și în sentință, iar la momentul comiterii infracțiunii dânsul avea vârsta de 19 ani. Instanța de judecată însă în cadrul pronunțării sentinței, la individualizarea pedepsei inculpatului Sîrbu Mihai a omis faptul menționat supra, motiv din care sentința necesită a fi desființată cu pronunțarea unei soluții corecte. Reieșind din faptul că inculpatul în cadrul cercetării judecătorești și-a recunoscut vinovăția pe deplin, regretă de cele întâmplate, se caracterizează pozitiv și are loc de trai permanent, anterior nu a fost atras la răspundere penală sau contravențională, s-a adresat cu cerere ca cauza să fie examinată în procedură simplificată, s-a împăcat cu partea vătămată care în cadrul ședinței de judecată a solicitat încetarea procesului în privința lui Sîrbu Mihai, a recuperat dauna provocată prin acțiunile sale ilegale, din care motiv apărarea a considerat oportun de a solicita micșorarea termenului de probă stabilit prin sentința primei instanțe, de la 2 ani la 1 an.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 13 decembrie 2018, au fost admise apelurile declarate de către procuror și cel depus de avocatul Chiriakov Grigore în interesele inculpatului, casată sentința în partea stabilirii pedepsei și încasării cheltuielilor de judecată, și pronunțată în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Lui Sîrbu Mihai recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (1) Cod penal, și cu aplicarea art. 70 alin. (3¹) Cod penal și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală i-a fost stabilită pedeapsa de 2 ani și 2 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art. 90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea executării pedepsei cu închisoare, pe un termen de probă de 1 an.

A fost respinsă cerința procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 1620 lei, ca fiind neîntemeiată.

În rest, sentința a fost menținută.

4.1. În motivarea soluției, instanța de apel a menționat că la pronunțarea sentinței prima instanță corect a determinat circumstanțele de fapt și just a concluzionat asupra vinovăției lui Sîrbu Mihai de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel a constatat că, probele administrate în ansamblu confirmă că au avut loc faptele imputate inculpatului, că aceste fapte au fost săvârșite de inculpatul Sîrbu Mihai, că încadrarea juridică a acestor

fapte este una corectă și, că inculpatul Sîrbu Mihai este culpabil de săvârșirea acestei infracțiuni.

Prin modificările operate în baza Legii nr. 163 din 20 iulie 2017 pentru modificarea și completarea unor acte legislative art. 70 alin. (3¹) Cod penal, în vigoare din 20 decembrie 2017, a fost completat cu următorul cuprins: *„La aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care au săvârșit infracțiune la vârsta de la 18 până la 21 de ani, maximul pedepsei se reduce cu o treime. În cazul în care instanța, ținând cont de personalitatea infractorului, ajunge la concluzia că doar prin aplicarea pedepsei în limitele generale se va atinge scopul pedepsei penale, aceasta poate dispune o pedeapsă în limitele prevăzute de legea penală pentru infracțiunea săvârșită. Necesitatea aplicării pedepsei în limitele generale urmează a fi argumentată de către instanța de judecată.”*

În acest sens instanța de apel a notat că la data comiterii infracțiunii, XXXXX, inculpatul Sîrbu Mihai a atins vârsta de 18 ani, însă nu a atins vârsta de 21 ani, respectiv, în urma modificărilor operate la art. 70 alin. (3¹) Cod penal instanța de judecată la stabilirea pedepsei inculpatului Sîrbu Mihai învinuit de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 171 alin. (1) Cod penal, a omis să reducă pedeapsa penală cu o treime.

Referitor la argumentul apărării, privind soluția incorectă de încasare de către prima instanță din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată în sumă de 1620 lei, instanța de apel l-a considerat unul întemeiat, menționând că potrivit prevederilor art. 143 alin. (1) pct. 1), 2) Cod de procedură penală, expertiza judiciară se dispune și se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea gradului de gravitate și a caracterului vătămarilor integrității corporale; altor cazuri când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză.

Prin ordonanțele privind dispunerea efectuării expertizei judiciare medico-legală sexologică din XXXXX OUP al IP Cantemir în persoana Fiodor Matchin, a dispus efectuarea expertizelor nominalizate, pe faptul comiterii infracțiunilor prevăzute de art. 171 alin. (1) și art. 166 alin. (2) Cod penal și necesității formulării unor concluzii argumentate cu privire la anume fapte, circumstanțe, obiecte materiale, fenomene și procese, corpul și psihicul uman, ce pot servi drept probe într-un proces judiciar, acestea fiind acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, care sunt puse în sarcina părții acuzării.

În acest sens instanța de apel a notat că cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, prin numirea expertizelor medico-legale

sexologice, reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din bugetul statutului.

Prima instanță incorect a stabilit necesitatea admiterii solicitării procurorului și încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a sumei de 1620 lei, care constă din valoarea efectuării expertizelor judiciare. Or, solicitantul efectuării acestor expertize este organul de urmărire penală în persoana IP Cantemir. Prin urmare, obligația de suportare a cheltuielilor pentru efectuarea expertizei o poartă anume statul RM în persoana organului de urmărire penală al IP Cantemir ca solicitant, expertizele judiciare fiind ordonate de către organul de urmărire penală în vederea constatării circumstanțelor de o importanță primordială pentru justa soluționare a cauzei și stabilirea adevărului, fiind acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, care sunt puse în sarcina părții acuzării. Respectiv, cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, prin numirea expertizelor medico-legale, reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din bugetul statutului.

Cât privește pedeapsa stabilită inculpatului Sîrbu Mihai, instanța de apel a menționat că în conformitate cu art. 61 alin. (2) Cod penal, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Astfel, instanța de apel a stabilit că inculpatul Sîrbu Mihai a comis infracțiune intenționată, care conform prevederilor art. 16 Cod penal, se atribuie la categoria celor mai puțin grave, anterior nu fost judecat, la locul de trai se caracterizează pozitiv, recunoașterea vinei și căința sinceră, cauza penală fiind examinată potrivit prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală.

Circumstanțe care atenuază răspunderea inculpatului, conform art. 76 Cod penal, instanța de apel a reținut săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave de către o persoană care a atins vârsta de 18 ani, dar nu a atins vârsta de 21 de ani. Circumstanțe care agravează răspunderea inculpatului, conform art. 77 Cod penal nu au fost reținute.

Analizând circumstanțele cauzei instanța de apel a concluzionat de a fi oportună stabilirea inculpatului Sîrbu Mihai în baza art. 171 alin. (1) Cod penal pedeapsa cu aplicarea art. 70 alin. (3¹) Cod penal și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani și 2 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis

Totodată instanța de apel a considerat că nu este necesară executarea reală a pedepsei cu închisoare aplicată în privința inculpatului și în speță fiind posibilă aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, cu stabilirea termenului de 1 an probațiune.

5. Decizia instanței de apel, partea motivată a cărei a fost pronunțată la 14 ianuarie 2019, a fost atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Cebotari Vitali, la 24 ianuarie 2019, prin care, invocând în calitate de temeii pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și anume că *hotărârea nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*, a solicitat casarea deciziei și remiterea cauzei la rejudecare în cazul în care erorile judiciare nu pot fi corectate de către instanța de recurs.

5.1. În motivarea recursului, procurorul a menționat că:

- soluția cu privire la cheltuielile judiciare, instanța de apel a motivat prin aceea că, cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, prin numirea expertizei, reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din bugetul statului, însă, în decizie și sentință lipsește dispoziția privind trecerea cheltuielilor judiciare pe contul statului;

- conform Legea nr.316 din 22.12.2017, alin. (2) din art. 143 Cod de procedură penală care prevedea că plata cheltuielilor judiciare efectuate în cazurile obligatoriu se face din contul bugetului de stat, a fost abrogată. Iar la moment se solicită restituirea acestor cheltuieli, care au fost suportate din cauza comiterii de către Sîrbu Mihai a infracțiunii;

- exemple din practica judiciară de recuperare a cheltuielilor legate de efectuarea expertizelor judiciare: decizia Curții de Apel Cahul din 23.09.2015 în dosarul nr.05-1a-751-03062015; decizia Curții de Apel Cahul din 02.02.2017 în dosarul nr.05-1a-1418-12122016 și menținută de CSJ prin decizia din 24.05.2017 cu nr. 1ra-879/2017; decizia Curții de Apel Cahul din 02.11.2017 în dosarul nr.05-1a-886-08082017; decizia Curții de Apel Cahul din 23.10.2018 în dosarul nr.05-1a-1022-08092018;

- la soluționarea chestiunii cine suportă cheltuielile, trebuie soluționată reieșind din prevederile art. 229 alin.(1) Cod de procedură penală, care pe prim plan pune sarcina pe condamnat, responsabil de aceste cheltuieli în legătură cu comiterea infracțiunii, și doar dacă condamnatul nu este în stare să le achite din diferite motive, invaliditate, incapacitatea juridică etc..., cheltuielile sunt trecute în contul statului;

- instanța de apel odată ce a dispus respingerea cererii procurorului încasării de la inculpatul sumei de 1620 lei cu titlu de cheltuieli judiciare,

nu a dispus trecerea acestora în contul statului, astfel, rezultă că nu dispunem de o dispoziție referitoare la repartizarea cheltuielilor judiciare, așa cum se cere prin prevederile art. 397 pct.5) și art. 416 Cod de procedură penală. Astfel, instanța de apel, în speță noastră, nu a soluționat corect chestiunea legată cu cheltuieli judiciare.

6. Referință asupra recursului declarat nu a fost depusă.

7. Judecând recursul în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis, cu casarea parțială a hotărârii contestate, în partea cheltuielilor judiciare, și menținerea dispozițiilor sentinței în această parte, din considerentele ce urmează.

Poziția instanței de recurs ordinar, se fundamentează în drept, pe prevederile art. 435 alin.(1) pct.2) lit. a) Cod de procedură penală, potrivit cărora judecând recursul, instanța de recurs este în drept să-l admită, caseze, parțial sau total, hotărârea atacată și menține hotărârea primei instanțe, când apelul a fost greșit admis.

În speță, Colegiul consideră că apelul avocatului Chiriacov Grigore în numele inculpatului, în partea de ține de soluționarea suportării cheltuielilor de judecată, a fost greșit admis de către instanța de apel.

Potrivit art. 434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

Reieșind din sumarul recursului declarat de procuror, se constată că acesta este întemeiat în baza pct. 6) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel, în cazul în care hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Din conținutul recursului rezultă că, partea acuzării este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de fond, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, însă critică decizia instanței de apel, în partea ce ține de soluția privind compensarea cheltuielilor de judecată.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor

invocate în apel. Relevant este de specificat în acest context că, hotărârea instanței de apel, potrivit art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă, printre altele, temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Însă, contrar celor stipulate de legea procesual penală, Colegiul consideră că în cauza deferită judecății instanța de apel nu a exercitat în deplină măsură aceste atribuții legale reglementate exhaustiv de legislator, interpretând și aplicând eronat prevederile art. 227-229 Cod de procedură penală. Astfel, verificând legalitatea deciziei instanței de apel sub acest aspect, constată că această instanță, la examinarea apelului avocatului, nu a respectat întru totul prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct.8) Cod de procedură penală, stabilind că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

La caz, Colegiul penal lărgit conchide că instanța de apel nu a motivat și nu a stabilit circumstanțe concrete cu privire la incapacitatea inculpatului de a compensa cheltuielile judiciare suportate pentru efectuarea rapoartelor de expertiză medico legală nr. 201812P0131 din 20 iunie 2018 și nr. 201812P0131 din 20 iunie 2018, or, învederând prevederile art. 229 alin. (2) Cod de procedură penală, încasarea cheltuielilor de efectuare a expertizei este un drept discreționar al instanței. Norma juridică respectivă urmează a fi interpretată ținând cont de modificările operate prin Legea nr. 316 din 22.12.2017, în vigoare la 09.02.2018, prin care a fost exclus alin. (2) art. 143 Cod de procedură penală, care prevedea că plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) al normei respective, se face din contul bugetului de stat.

Prin urmare, voința legiuitorului a fost îndreptată spre analizarea și soluționarea în fiecare caz concret a subiectului compensării cheltuielilor judiciare.

Astfel ținând cont de faptul că rapoartele de expertiză judiciară au fost efectuate la **XXXXX**, adică după modificările operate de legiuitor la prevederile art. 143 Cod de procedură penală, instanțele de judecată pot da deplină eficiență prevederilor art. 229 alin. (2) Cod de procedură penală, care acordă posibilitatea instanțelor de a obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, or, scutirea condamnaților de la plata acestor sume urmează să reprezinte excepție, dar nu regulă.

Colegiul penal lărgit atestă că, la soluționarea chestiunii cu privire la încasarea sau neîncasarea din contul inculpatului Sîrbu Mihai a cheltuielilor judiciare, ce țin de efectuarea expertizelor medico-legale,

instanța de apel făcând trimitere la prevederile art. 229 alin. (1), (3), 227 alin. (3), 143 Cod de procedură penală, art. 2, 75 alin. (3) a Legii nr.68 din 14.04.2016, „Cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar”, a omis faptul că prin Legea nr. 316 din 22.12.2017, în vigoare din 09.02.2018 (publicată în Monitorul Oficial cu nr.40- 47 art. 108 din 09.02.2018), a fost abrogat alin. (2) art.143 Cod de procedură penală, care prevedea că, plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat.

Deci, reieșind din concluziile expuse de către instanța de apel în motivarea soluției adoptate, Colegiul penal lărgit constată că, instanța dispunând respingerea, ca neîntemeiată, a solicitării procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 1620 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare, nu a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 229 alin. (2) Cod de procedură penală, adoptând o soluție pripită în această parte, ținând cont și de faptul că respectiva cauză a fost examinată în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală.

Cu referire la practica judiciară la care a făcut referire procurorul, Colegiul a stabilit că în respectivele cauze au fost examinate circumstanțe diferite speței judecate, pe unele cauze în genere fiind respins apelul procurorului. Astfel, referirea recurentului la aceste cauze este eronată.

Generalizând cele expuse supra, Colegiul constată că în speța discutată și-a găsit confirmare temeiul invocat de recurent și prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, „decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția”, ceea ce duce la casarea deciziei instanței de apel în partea respingerii solicitării procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată de la inculpatul Sîrbu Mihai, pe motiv că apelul avocatului Chiriacov Grigore în numele inculpatului, în această parte a fost greșit admis, cu menținerea soluției sentinței în această parte, prin care a fost dispusă încasarea de la *Sîrbu Mihai Ion* în beneficiul statului a sumei de 1620 lei cu titlu de cheltuieli judiciare.

Finalmente, Colegiul conchide că, temeiurile la care se referă recurentul, sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept în prezenta cauză, fapt ce determină de a admite recursul declarat, casând parțial decizia instanței de apel, cu menținerea sentinței în partea soluționării compensării cheltuielilor judiciare, în rest cu menținerea dispozițiilor deciziei instanței de apel.

8. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Cebotari Vitali, casează decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 13 decembrie 2018 în cauza penală în privința lui *Sîrbu Mihai XXXXX*, în partea respingerii solicitării procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată de la inculpat, pe motiv că apelul avocatului Chiriacov Grigore în numele inculpatului, în această parte a fost greșit admis.

Menține dispozițiile sentinței Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 16 octombrie 2018, prin care, a fost dispusă încasarea de la *Sîrbu Mihai Ion* în beneficiul statului a sumei de 1620 (o mie șase sute douăzeci) lei cu titlu de cheltuieli judiciare.

Celelalte dispoziții ale hotărârilor judecătorești pronunțate în această cauză, se mențin.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 11 iulie 2019.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena